

Beszámoló

az Európai Allergológiai és Klinikai Immunológiai Akadémia 2012. évi kongresszusáról

Dr. Endre László, Vasútegészségügyi Központ, Budapest

Az Európai Allergológiai és Klinikai Immunológiai Akadémia (a továbbiakban rövidítve: EAACI) 2012. június 16–20. között Genfben rendezte éves kongresszusát.

A kongresszus megrendezésének tárgyi feltétele egy 8000 résztvevőt befogadni képes kongresszusi épület, mely a több – 4000 ember leültetésére alkalmas – nagyterem mellett több tucat kisebb előadóteremmel rendelkezik. A személyi feltételek egyrészt a *Philippe Eigenmann* által vezetett nagyszerű, klinikai és experimentális kutatók révén biztosítottak, másrészt – nem mellékesen – Svájcban (Zürichben) van az EAACI központi irodája...

Véglegesen még meg nem erősített adatok szerint a konferenciára több mint 110 országból legalább 6000 fizető résztvevő érkezett, akik közül 1800-an előadásra vagy poszter bemutatásra elfogadott összefoglalót is küldtek. Mellettük több mint száz szekcióban sok száz felkért előadó gondoskodott a magas szakmai színvonalról. (Az adatok közléséért *Macarena Guillaumon*nak, az EAACI kommunikációs menedzserének tartozom köszönettel.)

A megnyitó ünnepségen valamennyi vendég egy óriási teremben tudott részt venni. A Svájcot főként turisztikai szempontból bemutató rendkívül látványos, szélesvásznú film mellett egy egészen speciális zenekar és egy 4 méter hosszú svájci havasi kürtön mesterien játszó fiatal hölgy – *Eliana Bürki* – szórakoztatta a közönséget. Itt adták át az EAACI által adományozható négy legjelentősebb kitüntetést is. A négy díjazott közül kettő – *Roy Gerth van Wijk* (holland) és *Arna Host* (dán) – elismert tudományos munkássága mellett korábban az EAACI elnöke és más, vezetőségi tagja is volt. *Glenis Scadding* (London) és *Werner J. Pechler* (Bern) nem csupán saját tudományos munkásságukkal tűntek ki az elmúlt évtizedekben, de a többi kutatót is nagymértékben inspirálták, iskolát teremtettek. *Werner J. Pechler* volt a nemzetközileg elfogadott EAACI/UEMS vizsga „megálmodója” is.

A tudományos program mellett fiatal allergológusok számára továbbképző előadások és külön a betegeket tömörítő egyesületek számára szervezett szekciók is voltak.

Mivel a több mint 1800 bejelentett előadás és poszter mellett a meghívott előadók által tartott előadások is egy időben, 17 helyszínen zajlottak, lehetetlen volt mindent figyelemmel követni. Sajnálatos, hogy írott anyag alig volt hozzáférhető. Ugyancsak sajnálatos, hogy a bejelentett (és írásban vissza nem vont) posztereknek legalább 10%-a nem került bemutatásra.

Lenyűgöző (és persze követésre méltó), hogy Európa legtöbb országában allergológiai alap kutatásra specializálódott intézetek vannak, melyek szubcelluláris szinten foglalkoznak az allergiás folyamatok kialakulásával.

A klinikai előadások nem csupán a klasszikus allergológia, hanem az immunológia és az autoimmun betegségek teljes palettáját lefedték. Az allergiás betegségek gyógyszeres kezelése kapcsán áttörő újdonsággal most nem találkozhattunk, de feltűnő volt a különböző hiposzzenibilizáló kezelések egyértelmű előretörése, gazdaságosságuk számszerű igazolása.

Előadások és poszterek sokasága igazolta a 2011 vége óta már Magyarországon is kapható új antihisztamin, a bilasztin (Lendin®) cetirizinével megegyező hatékonyságát amellet, hogy neurológiai mellékhatásai még a cetirizinénél is jelentéktelenebbek.

Jogos igényt elégít ki a Meda cég (Dymista® néven az Egyesült Államokban már 1 éve patikai forgalomban lévő) új orrpermet készítménye, mely H₁-receptor antagonistá antihisztamint (azelasztint) és szteroidot (flutikazon propionátot) kombinál. Nem csupán az allergiás nátha bármely (szezonális és perenniális) formájában használható eredményesen, hanem valamennyi idült náthában (beleértve a vazomotorost is) teljes tünetmentességet eredményez.

A gyógyszer biztonságosságát egy éves folyamatos kezeléssel igazolták. A 300 fél évig és a 100 egy évig nyomon követett beteg közül egynél sem alakult ki orrnyal-kahártya atrófia vagy fekély. Az egyéb mellékhatások (pl. fejfájás, szagérzés zavara) a placebót kapókéval azonosak (és azonos gyakoriságúak) voltak.

Igen intenzív kutatások folynak a H₄-receptor antago-nistákkal (Barcelonában már human II. fázisú vizsgálat zajlik). Remélhetőleg néhány éven belül széleskörűen hozzáférhetőek lesznek. Segítségükkel valószínűleg az egész allergiás folyamatot befolyásolhatjuk majd.

Nyilvánvalóan nincs értelme az 1800 poszterből és előadásból önkényesen kiragadni néhányat, most mégis kivételt tesztek. Értesülésem szerint Debrecenben a Bőrgyógyászati Klinikán atopiás dermatitisben szenvedő betegek hiposzzenzibilizáló kezelését „próbálják ki”. E kezelés eredményességéről számoltak be koreai szerzők (e-mail címük: donghonahm@yahoo.co.kr), akik 251 atkára allergiás, atopiás dermatitisben szenvedő beteg 12 hónapig tartó szubkután immunkezelését végezték *Dermatophagoides pteronyssinus* és *Dermatophagoides farinae* 50–50%-ban tartalmazó oltóanyaggal. A legeredményesebb a súlyos atopiás dermatitisben szenvedő betegen volt ez a kezelés.

A magyar allergológiát a korábbiaknál létszámában ugyan kisebb, de színvonalában egyáltalán nem restellni való csapat képviselte.

Régóta tudjuk, hogy a *Farkas Henriette* professzornő által vezetett hereditær angioneurotikus oedema kutatócsoport világszerte megbecsült. Most is két poszterrel képviselték hazánkat (Farkas Henriette, valamint ausztrál és izraeli munkatársai: Integrated results from three phase III trials to explore the efficacy of icatibant in non-laryngeal attacks of type I and II hereditary angioedema; illetve Zotter Zs, Csuka D, Varga L, Füst Gy, Farkas H: Do triggering factors really induce hereditary angioedema episodes?), emellett Farkas Henriette egy posztereket megbeszélő szekcióban elnöki megbízatást is kapott és egy felkért előadást is tartott „Understanding hereditary angioedema” címmel.

A *Farkas Henriette* által vezetett poszter-szekcióban került bemutatásra a Nyíregyházi Megyei Kórház Bőrgyógyászati Osztályán dolgozó *Nagy Zsuzsa* doktornő érdekes betegét ismertető poszter (Nagy Zs: Case report: dermatomyositis associated with malignancy).

Zehér Margit professzornő debreceni munkacsoportja képviseletében *Papp Gábor* mutatta be

egyik immunológiai alapkutatásuk eredményét (Papp G, Baráth S, Szodoray P, Zehér M: The effects of photopheresis therapy on lymphocyte activation and regulatory mechanisms in systemic sclerosis).

Nékám Kristóf professzor az IRINE által szervezett munkaértekezleten volt felkért előadó (Nekam K: The burden of immunologic and allergic diseases in gerontology), emellett ugyanebben a témában két másik szekció elnöki tisztségét is betöltötte.

Mindemellett két – részben külföldön dolgozó – magyar munkatársunk is gyönyörű posztereket állított ki. (Réthy Lajos és osztrák munkatársai: Effect of probiotics on bioactive protein in breast milk: An approach for the prevention of atopy?, valamint Sóti L, Petz Z, DuBuske L: Distribution of allergic urticaria in various age groups in Western-Hungary from 2006 to 2009.)

További „magyar” büszkeségünk lehet *Haczkú Angéla*, aki 17 éve él Philadelphiában, ott laboratórium-vezető professzor és nem mellesleg a világ két legmegbecsültebb allergológiai szaklapjának, a *Journal of Allergy and Clinical Immunology* és az *Allergy* című lapoknak a szerkesztőbizottsági tagja. Jelen kongresszuson a stressz és az allergia – munkacsoportja által tanulmányozott – kapcsolatáról tartott kimagaslóan színvonalas, molekuláris adatokkal alaposan alátámasztott felkért referátumot (Angela Haczkú: Stress and allergy).

A magyar szereplőket felsorolva méltánytalanság lenne *Komlósi Zsolt* és (túlnyomórészt magyar) munkatársai előadását (Circulating lymphoid tissue inducer-like cells in asthma) figyelmen kívül hagyni. Azt azonban feltétlenül érdemes megemlíteni, hogy jelenleg – *Losonczy György* professzort kivéve – valamennyien Svájcban dolgoznak...

A tudományos program ismeretében megállapítható, hogy az allergológia és klinikai immunológia valamennyi területének jelenlegi helyzetéről naprakész információkhoz juthatunk, és megismerhettük azokat a munkacsoportokat és személyeket, akiktől a jövő nagy felfedezései várhatók. ■